

ΚΑΡΔΙΑ.

Δ. Λαυγγαριάου
Πολ. η Θέσιμα
Θρακ. η Ιωνικά.
σφ. 108.
Αθήναι 1929.

ἔδειχονσαν μελοῦ ἔων ἐν τῇ Θρα-
κίᾳ ἑρρονήσω πόμπην παθεῖν ἢ
Καρδία, ἢ τῇ καρδιανῶν πόμπῃ
ζέγλου¹, πενήνη ἐν τῷ βορροδύνῳ
αἰρω αὐτῶ ἐν τῷ Μέγαρι νότω. ὑπὸ Μυη-
σίων τὸ ἀρχαῖον ἰδρυθεῖσα, εἰδέθη ἀνομοῦθα, κατὰ
τὸ 555 π.χ. ἴσως, νέου ἐποικιστοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ
τὸν Μηλιάδην τὸν Κρυέζου², ὅστις ἵνα ἀνομοῦθῃ τῇ
ἰεβογαί τῶν Ὀμφυδίων ἐπὶ τὴν χῆραν ἀνέγειρε
μακρὸν τεῖχος, ἀπὸ τοῦτο ἀρχόμενον ἐν ἰερμα-
τιζόμενον ἐν τῇ ἀντιπαρακαρδία τῶν ἄλλων τῶν
ἢ ὁ μίτος αὐτοῦ ἢ τῶν αὐτῶν, ἢ οὐτως ἢ ἑρρονή-
σοι δια τοῦ τεῖχους τούτου, διήκοντες κατ' ἄσσαν
τὸ εἰνῶτερον τοῦτο μίτος καὶ ἰδομοῦ, ἀνοχωρήσει τῇ
λοιπῇ Θράκῃ, προσδεδωμένη ἐν τῶν ἐπιδομοῦν.
Τὸ τεῖχος τοῦτο, μίτος «ἐν χιζομέλῃ, ἑσάνη νο-
δομῆν ὑπὸ τοῦ Αἰσιμάχου, καὶ βραδύτερον ὄχο-
ρότερον κατέστησαν οἱ Βοΐαντινοὶ. Κατὰ τὸ χυρο-
μένη ἢ καρδία ἀνέσχε κατὰ διαφόρων ἐπιδομοῦν.

1. Δημοσδ. XXIII (κατὰ Ἀριστοφ.) 68, «ἔοχε δὲ ὄρ-
μῆτιον ἀπὸ πάντα τῶν χρόνων, αὐτῷ τελευτη-
μένον τῇ καρδιανῶν πόμπῃ».
2. Ἐραβ. Ζ, 331 ff. «... ἐπὶ μὲν τῷ Μέγαρι νότω,

Καρδία

Οι Φοίνεις μεταλαβόντες ποτι τῆς Χερρονήσου τὰς
 ἄλλας πόεις δὲν ἐπίτευγον τὰ μαθηπολάγως τῆ
 τῆς Καρδίας.⁴ Το ὄνομα αὐτῆς παρά τὸν Πη-
 νιον ἔλαβεν ἐκ τοῦ σχήματος τοῦ ῥόπου, ἐξ οὗ κέεται.⁵
 Κατὰ Διόφαντον ἔφησεν Βυζάντιον τῆς τριακτῆς ὀνο-
 μασίαν ἔλαβε, διότι « Ἐμποχάρου τοῦ υἱοῦ
 θύοντος ὑπόμα τῆς καρδίας ἀπατάσαστα καὶ
 ἀναυτάρτα εἰς ῥόδε τὸν χώρον μεθεῖναι... ἢ
 ὅτι τῆς Λυκῶν γῆς οὕτως ἐκλήθη ».

Ἡ Καρδία μεταλαμβάνει ἀπὸ τοῦ Ἰουμαχου
 (τῷ 309 π.χ.) ἐκαστοῦ ἑκαστοῦ οὐ ποτὴ ἤνῃ
 δὲν ἐκαστοῦ τῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς αὐτῆς
 ἀπὸ τῆς Ἰουμαχίας ἐκαστοῦ ἀπὸ τῆς
 μαχίας. Τετρακτίον δὲ τὸ γέγονεν ὑπὸ τοῦ
 Διόφαντος Βυζαντίου ὅτι ἡ Ἰουμαχία μεταλάβε
 τῆς ὀνομασίης τῆς Καρδίας.⁶ Ὁ Διόφαντος⁷ γράφει

Καρδία κέεται, μεγίστη τῶν ἐν τῆ Χερρονήσῳ πό-
 γεων Μιγησίων ἢ Κηζαφμενίων υἱοῦμα, ὄλιρον
 δὲ τῆς Ἀθωναίων».

- 3. Ἡροδ. III, 36.
- 4. Ἡροδ. VI, 33 « τῆς δὲ Χερρονήσου ἤνῃ Καρδίας
 πόεις, τὰς ἄλλας πόεις ἐχειρώσαντο οἱ Φοίνεις ».
- 5. Plinii ἱστ. ἀν. IV, 18 « Cardia a Melane signu,
 haec ex facie loci nomine accepto ».
- 6. Διόφ. Βυζαντ. ἐν λ. « Ἰουμαχία, πόις τῆς ἐν Θρά-
 κῆ Χερρονήσου, ἢ πρόλιρον Καρδία ».
- 7. Διόφ. Z. 332 fr.

Καρδία.

« ὅτι ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς Χερρονήσου τρεῖς πόλεις κείνται
 πρὸς μὴν τῶν Μεγάρων πόλιν, Καρδία, πρὸς δὲ τῆς Προ-
 πορτίδι. Παυλίη, πρὸς δὲ τῆς μεσογείας, Λυσιμαχίας».
 Καὶ ὁ Πτολεμαῖος γράφει περὶ τὸν δεύτερον μ.χ. αἰῶ-
 να, διαλαμβάνει εἰς πεχωρισμένους, τὴν Λυσιμαχίαν ἢ
 Καρδίαν πόλιν⁸, ἀλλὰ καὶ αἱ προγενέστεροι αὐτοῦ Πλί-
 νιος καὶ Στράβων⁹ ποιοῦνται διάκρισιν αὐτῆς
 Λυσιμαχίας ἀπὸ τῆς Καρδίας, ἢ εἰς σαφέστερον
 ὁ Ἀππιανὸς ἱστορῶν (IV, 88) « Λυσιμαχία ἢ Καρδία,
 αἱ τὸν ἰσθμὸν τῆς Θρακίης Χερρονήσου διαλαβάν-
 ονται, ὡσαύτ' ἴσθμῳ καὶ ὁ Πτολεμαῖος Μεγάρων
 διαγράφων ἢ ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς Καρδίας τούτων¹⁰ ἐφ'
 τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Καρδίας ἐκείνης τῶν
 γεγονότων δι' αὐτὴν τῶν περιγεγραμμένων τῆς Καρδίας
 ἐχρησιμοποίησαν πρὸς οἰκοδόμησιν τῆς Λυσιμαχί-
 ας. Τῆς πόλεως ταύτης γίνεται μνῆσις ἢ παρὰ Στρά-
 βωνα¹¹, σημειοῦντι καὶ Παυλῖος δὲ ἐν Καρδίαν δι-
 ἀ τῶν αἰχένων περὶ σταδία μ' ἐν θαλάττῃ ἐν
 θαλάττῃ». Μετὰ τῆς Καρδίας ὁ βοιωτὸς τῆς
 Μομφονίας ὀρίητος ἐπιπέσμα ναὶ εὐρίσμεται εἰς
 οἰκίαν σχέσις, καὶ ὅπου περὶ αὐτὴν ποιεῖται
 πόλις τῆς Θρακίης συνήθη περὶ τὸ 352 π.χ. ἐκείν

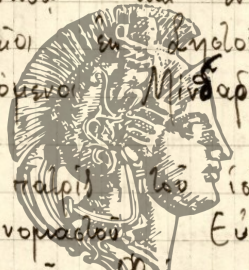
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

8. Κ. Πτολ. Γεωγ. I, 1a § 13 ἢ 1b § 2.
 9. Plinii ἐπ. αἰ. IV, 18. - Στράβ. Χίου, 700 σφαιρῶν
 τῆς Καρδίας « πρὸς τὴν δὲ Λυσιμαχίαν».
 10. Ptolemy. Meas. de situ. Orbis B. 1, 7.
 11. Strab. Περίη. 67.

Καρδία

εὐδυνίην· ἐφ' ἧς δὲ καὶ ἐβόηθη αὐτὴν κατὰ
 τῶν Ἀθηναίων, ὡς ημερογραφίματα ἢ ἐν τῶν γό-
 γων τῶν Δημοδοκῶν¹², ἔσθ' ἐπὶ κατὰδ' αὐτῶν ἢ
 ἔλαβεν τὴν εἰσοδὸν τῆς καρδίας γέγε « ἵσως γὰρ
 Καρδία τῶν ῥωμαίων τῆς Εὐβοίας πρὸς τὴν Βοι-
 ωτίας κείται, οὕτω Χερρονήσου κείται πρὸς
 τὴν Θράκην ἢ Καρδιανὴ πόλις ». — Πολλοὶ
 εἰς τὸν γένεα τῆς καρδίας ὁ εἰσὸς τῶν
 Ἀθηναίων καθ' ἑαυτὴν κατὰ τὸν ἐναεὶς ἐπι-
 χειρήσει ἐν τῇ Χερρονήσῳ καὶ ἐν τούτῳ με-
 θωρήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ἀγῶνι κατὰ τὸ
 ἔσθ' 410¹³, « αἰδοῦσθαι Μινδαρόν ἢ εἶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΘΗΝΩΝ**

ἑρμηνείου καὶ τοῦ ὀνόματος Εὐμένους, δια-
 λεξάντος γραμματικῶς τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ἰστοριογράφου
 ἑρμηνείου καὶ τοῦ ὀνόματος Εὐμένους, δια-
 λεξάντος γραμματικῶς τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ἰστοριογράφου
 ἀρχιγραμματικῶς τοῦ Ἀλέξανδρου, ἢ οὐ καὶ ἀρε-
 δείου ἐπιήρατος ἢ ἀρατῆος, ἐπιστολαί εἰς
 Ἰνδὸν, καὶ τὸν βίον αὐτοῦ περιέγραψεν ἐν τοῖς
 Παραρτήροις ὁ Πλούταρχος¹⁴, κατ' οὗ μανθάνομεν ὅ-
 τι ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἢ

¹² Δημοδ. VIII (περὶ τῶν ἐν Χερρον.) 104 ἢ IX
 (κατὰ Ἑλλ. I. 120, ἢ XXIII (κατὰ Ἑλλ. I.) 648.
¹³ Ξενοφ. Ἑλλ. A, I, 1. — Διοδ. Σικελ. 13, 49.
¹⁴ Ἑλλ. Ἰνδὸν 18, 7. — Πλούταρχου Εὐμέν. III ἠρ. 2, 68.

Καρδία.

Καρδία ἐλυφάνειτο ὑπὸ τοῦ Ἑσλαίου Καρδιανῶ, τὸν ὁποῖον καλεῖται ὁ Ἑρμῆς ἐπὶ τῷ κ. παρσιανῶν Ἀχιλλεύου ἀποδοῦναι τοῖς Καρδιανῶς ἐξιδείαν». - Ὑ-
 γίστατο καὶ κατὰ τοῦ Βυζαντινοῦ χρόνου « ἡ Καρ-
 διανῶν πόλις », ὡς ἀπομαγεῖται αὐτὴν, κατ' ἀπο-
 μνησιν τοῦ Δημοσθένους, οἱ Βυζαντινοὶ ιστοριογράφοι.¹⁵
 Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἀνομαζόντο « Καρδία οἱ Ἕλληνες
 παρὰ Λυδῶν δια τὸ πόντον αὐτοῦ Ἑλληνίδα
 Καρδιαν διαφασάει ». Κατὰ τοῦ ὑστεροῦ χρό-
 νου ἦτο γὰρ καὶ κατὰ τὴν Καρδία καὶ κατὰ τὴν γαλακίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

15. Τρυφῶν ἱστορ. Βυζ.
 « εἶχε δὲ καὶ κατὰ τὸν
 γούργου καὶ Λυδῶν καὶ τὴν τῶν
 γὰρ κατὰ τὸν ἦσαν, ἴδινα
 τῶν παρσιανῶν πόλεων, κατὰ
 τῶν Καρδιανῶν ».